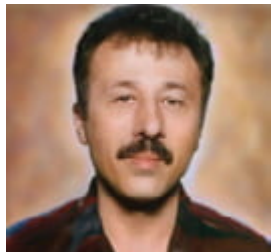

IOAN RAȚIU

(n. 6 aprilie 1957, Gherla, j. Cluj)

„Poetul CLIPEI”... (v. O ISTORIE A LITERATURII ROMÂNE DE LA ORIGINI PÂNĂ ÎN PREZENT, Ion ROTARU - Editura TEMPUS DACOROMÂNIA COMTERRA, București, 2006)

Studii liceale la București și la Baia Mare, absolvent al Școlii Militare de Ofițeri Activi de Artilerie, Sibiu - Arma Topogeodezie (1979) și al Facultății de Ingineria Sistemelor Biotehnice a Universității Politehnice București (2001); Coordonator al cenaclurilor literare: „Orpheon” și „Cuget liber-Mihail Grănescu”, din București.

Volume de autor: Tributul clipei, Nu chiar totul despre sex, Gândurile unui neînțeles, Gânduri de neînțeles, Gânduri cu subînțeles, Din vina clipei, Psalmi, Amintirile unei clipe, Într-un teatru de vise, Fără semne, Pentru tine, În dreptul ultimei iluzii, Insomnia verbului, Necesitatea de-a vorbi, iubirea lui, Gânduri spre înțeles, Gânduri spre adevăr, Rondeluri pentru clipe, Tăinuind realitatea.

Apariții în antologii: douăzeci și unu de volume.

**ÎN NUMELE CUI
(1426)**

De ce să miluiești
Când nu e datul dat
Iar pofte mii lumești
Se-ntrec pentru păcat

Mai lasă-mi un părinte
Îți cer încă un fiu
Cât viața nu se minte
Dor veșnic vreau să fiu

Dac-ar schimba părinți
Câți printre clipe vadă
Petrecerea cuminți
Pe nesfârșita stradă

Îți cer încă un fiu
Mai lasă-mi un părinte
Cum sincer vreau să fiu
Nu viața nu se minte

De ce să dai copii
Care puteau s-audă
Cuvântul între vii

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Și ruda lângă rudă

Ca vina fără minte
Dacă nu vreau să fiu
Mai lasă-mi un părinte
Îți cer încă un fiu

Cum ar ierta nepoți
Greșiți la drumul mare
Cât mila cui socoți
Ajungă sărbătoare

Aproape doar să fiu
Când viața nu se minte
Îți cer încă un fiu
Mai lasă-mi un părinte

PRIN PĂDURI (1340)

Prin păduri de dorințe
Trimis e sufletul să respire
Frigul plânge vântul bate
Din ce în ce mai tare
Stele gem din pâraie
Toate oglinzile repetând
O Lumină binecuvântată
De naștere

Doamne
Privirile Te caută
Urechile sunt călăuze
Dor și Iubire
Dintre brazi venind
La Cina Cea de Taină
A Cuvântului rostit
Mai simplu decât păcatul

CUVÂNT (99)

Domn al primului Cuvânt
Inimă-n Rai fremătând
De la ceruri la pământ
Coloană Luminii rând
Cruce clipă legământ
Cale sfântă dor prin gând
Cât mă bucur când mai sunt
Rugăciunile-nălțând
Rug mireasmă frate cânt
Întru Adevăr pulsând
Precum Viața Te cuvânt

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

**I-AȘ SPUNE
(117)**

I-aș spune clipei că mi-e frică
De târziu cât nu e prea târziu
Cum devreme pot nu pot să fiu
Când râd atâtea plâng adică

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ *Independența
prin Cultură*